

ORDE VAN DE DAG

Martijn de Rijk

POLITICUS Waarom doe ik dit ook alweer?

ASSISTENT Een gunst.
Ze wilden Ad, maar die zit vanavond bij Matthijs.

POLITICUS Democratie dus. Geen idee.
En Suzan? Wat doet Suzan?

ASSISTENT Die zit vanavond bij Andries en die met dat
verfrommelde hoofd.

POLITICUS Ik snap niet zo goed waarom ik daar niet zit.

ASSISTENT Omdat Suzan daar al zit.

POLITICUS Suzan zat gisteren ook al bij Jeroen en Paul.

ASSISTENT Zij zat daar jouw eikels uit het vuur te halen.

POLITICUS Dus zit ze een dag later bij Andries en die octopus met
vier paar geheven vingers.

ASSISTENT Ja.

POLITICUS Ik had in Brussel kunnen zitten.

ASSISTENT Misschien moeten we het even hebben over wat je
gaat zeggen.

POLITICUS Wie zit er vanavond bij Jeroen en Paul?

ASSISTENT Arnold.

POLITICUS Arnold!? Door Rutger verkozen tot saaiste politicus van
het jaar.

ASSISTENT Weet je het niet? Hij was bijna dood. Tijdens dat debat
vandaag over het persoonsgebonden budget waar jij
niet bij was.

POLITICUS Ik zit niet in die commissie. Ik had een heel belangrijk
interview.

ASSISTENT Het was tijdens dat debat over het persoonsgebonden
budget. Arnold loopt ineens rood aan. En niemand
heeft het in de gaten. Alleen als je het op tv zag kon
je het zien. Het was live. Maar niemand kijkt naar die
debatten, dus toen het gebeurde zag niemand het.
Arnold loopt paars aan en dat debat gaat maar door.
En ineens krijgt een bode het in de gaten en begint een
Heimlich maneuver. Of in ieder geval, hij begint heel
hard aan hem te trekken. Een hele grote, dikke vent.
Van achter begint hij aan Arnold's buik te trekken. Maar
het helpt niet. Hij is inmiddels zwartpaars geworden.
Een paar partijgenoten gaan er een beetje lafjes
bij staan. Zo van: eigenlijk moet ik iets doen. Maar
niemand weet niet precies hoe of wat.
Ondertussen schorst Gerdi de zitting. Er lopen een
paar mensen weg. Je weet niet of ze dat doen om
hulp te halen, of omdat ze nog stapels dossiers moeten
doorlezen. En die dikke vent staat inmiddels het zweet
op zijn voorhoofd van het sjoeren aan Arnold. Maar het
helpt allemaal niets. En dan trekt hij hem uit zijn stoel
en gooit Arnold in één beweging met zijn rug op zijn
bankje. Er breken een paar microfoons af, die op de
grond vallen. En die dikke bode begint met alle kracht
die hij in zich heeft in zijn maag te stompen. Er worden
een paar mensen boos. Vooral van de kant van het
CDA. Ze hebben erg veel moeite met de manier waarop
die bode Arnold behandelt. Sybrand holt naar de
microfoon, maar Gerdi luistert niet. Eigenlijk luistert
er niemand, behalve Emille. Die begint een beetje te

morren. ‘Kunnen jullie wel tegen zo’n arme bode.’ Maar het ontgaat die bode volledig. Hij is inmiddels net zo paars aangelopen als die arme Arnold. Even stopt hij om op adem te komen. Hij staat rechtop, zijn armen langs zijn lichaam, en hij ademt. In en uit, in en uit. En even gebeurt er helemaal niets. Even is iedereen terug geworpen op zichzelf. Op het besef dat Arnold misschien wel dood is. Het besef dat de camera’s ondertussen gewoon door blijven draaien en alles registreren. Het besef dat ze iets moeten doen, omdat ze anders als laffe omstanders te boek komen te staan. Het besef dat er verkiezingen voor de deur staan en dat het imago van laffe omstander wel erg slecht uitkomt.

Dan springt de hele Tweede Kamer als één man op. Behalve jij dan, want jij was er niet. Iedereen springt op en begint te roepen. ‘We moeten iets doen. Doe dan toch iets, verdomme! Laat die man niet doodgaan. Ben jij een mens!’ Tegen die arme bode, die inmiddels op adem begint te komen. Het geroep wordt steeds luider. Unaniem sluiten alle partijen zich aan bij de collectieve woede. Volksvertegenwoordigers beginnen met hun schoenzolen op de bankjes te slaan om hun morele verontwaardiging kracht bij te zetten. Gerdi weet zich geen raad met de chaos en zit als versteend op haar voorzittersstoel. Die zwetende bode is een beetje bang geworden van al die verwijten en doet wat hem op dat moment als enige mogelijkheid te binnen schiet. Dat je het niet hebt gezien. Het is de hele dag te zien geweest. In slow motion. Herhaling na herhaling. De bode veegt het zweet van zijn voorhoofd en klimt op het bankje. Hij zet af en springt zo hoog als hij kan. Op het hoogste punt aangekomen, ziet hij in zijn ooghoek nog net hoe Dion zijn geld zit te tellen. Een ogenblik is het vrijwel stil. Alleen het geritsel van Dion’s bankbiljetten en het krakend verse leer van zijn portefeuille als hij die dichtvouwt en grijnzend in de binnenzak van zijn jasje laat glijden. Op hetzelfde ogenblik dwingt de zwaartekracht de

bode richting het tafelblad van het bankje. Richting de buik van Arnold. Als de onderkant van zijn voeten de buik raken, duwen zijn werkschoenen zich krachtig in de maag van de volksvertegenwoordiger. Het rietje schiet los uit zijn keel. Het laatste beetje zuurstof in zijn longen katapulteert het de lucht in. Het vliegt langs het abstracte kunstwerk in stemmig oranje, paars en zwart en landt precies op Gerdi’s schoot. Die wordt wakker en drukt reflexmatig de microfoons terug aan. Arnold’s longen zuigen zich vol zuurstof. Iedereen is bevroren. Arnold ademt een paar keer in en uit. Hij staat op van zijn bankje, geeft de bode een hand alsof er niets gebeurd is en bedankt hem voor het redden van zijn leven. Hij richt zich tot Gerdi en zegt: ‘Mevrouw de voorzitter, over tot de orde van de dag?’

POLITICUS

Tja, dat is goeie televisie. En waar zit Ad?

ASSISTENT

Bij Matthijs. En Halina. En Jack. En Felix.

POLITICUS
Felix?

En waarom zit ik niet bij Matthijs en Halina en Jack en

ASSISTENT

Omdat jij het niet opneemt voor mishandelde pony’s.

POLITICUS

En Ad wel?

ASSISTENT

Wat wil je? Er staan verkiezingen voor de deur. Volgende week zit hij met een mishandelde pony bij die Wilfried.

POLITICUS

Dat is het. Ik moet bij die Wilfried. De mensen moeten zien wie ik werkelijk ben. Bel die Wilfried.

ASSISTENT

Wilfried zit vol. De komende twee seizoenen.

POLITICUS

Ik haat democratie!

ASSISTENT

Ja, maar dat hou je maar lekker voor je.

Martijn de Rijk is freelance toneelspeler en -schrijver. Hij studeerde in 2001 af aan de Toneelacademie Maastricht, was tot 2008 vast lid van het ensemble van het Noord Nederlands Toneel onder leiding van Koos Terpstra en speelde daarna onder andere bij Toneelgroep Amsterdam en Mighty Society.

